

FILOLOGIA POLSKA

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: **Język edukacji szkolnej i języki specjalistyczne w nauczaniu języka polskiego jako obcego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna w stopniu pogłębionym odmiany współczesnej polszczyzny i cechy językowe i kulturowe charakterystyczne dla wybranych dyskursów specjalistycznych
- Zna i umie dobrać odpowiednie materiały dydaktyczne wykorzystywane do nauczania języka specjalistycznego i języka edukacji szkolnej
- Zna sposoby kształtowania kompetencji leksykalnej i potrafi dobrać atrakcyjne i dostosowane do poziomu zaawansowania uczących się techniki wprowadzania, utrwalania i powtarzania materiału leksykalnego, rozumie konieczność recyklingu leksykalnego
- Potrafi w przygotowywanych przez siebie materiałach dydaktycznych wykorzystać elementy metody jes-pl i zna jej wykładniki
- Zna i potrafi dobrać odpowiednie strategie do odpowiedzialnych realizacji określonych działań praktycznych w zakresie kształcenia języka specjalistycznego/ języka edukacji szkolnej w grupie wielokulturowej oraz uargumentować swoją decyzję w ramach pracy zespołowej
- Ma pogłębione umiejętności planowania dydaktycznego na poziomie poszczególnych podsystemów języka, które wykorzystuje w ramach planowanych i realizowanych zajęć dotyczących różnych zagadnień specjalistycznych
- Jest gotów/a do działań służących rozwojowi zawodowemu oraz doskonaleniu swojego warsztatu glottodydaktycznego, jak również kompetencji w zakresie dialogu międzykulturowego

Treści programowe dla zajęć:

- Język edukacji szkolnej a języki specjalistyczne a zróżnicowanie współczesnej polszczyzny
- Praca lektora/ nauczyciela-polonisty z zespołem niejednorodnym językowo (adaptacja, dobór i tworzenie materiałów dotyczących języków specjalistycznych/ języka edukacji szkolnej do potrzeb uczestników z różną znajomością języka, metoda JES-PL i in.)
- Kulturowe uwarunkowania wybranych specjalistycznych sytuacji komunikacyjnych (np. biznesowych, medycznych, prawnych, związanych z szeroko rozumianą edukacją i in.)
- Nauczanie języków specjalistycznych/ języka edukacji szkolnej
- Słownictwo specjalistyczne w dydaktyce języka
- Warsztat lektora/ nauczyciela – dostępne materiały edukacyjne i sposoby ich wykorzystywania w nauczaniu szkolnym i uczeniu języków specjalistycznych

Nazwa zajęć: **Język polski jako obcy dla g/Głuchych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi opisać sytuację językową g/Głuchych w Polsce i na świecie (problem mniejszości językowej i językowo-kulturowej)
- Zna i wskazuje psycholingwistyczne aspekty akwizycji języka polskiego u g/Głuchych, a także zna różnorodność sposobów komunikacji w obrębie tej społeczności
- Zna różnice między dwujęzycznością jedno- i bimodalną oraz wynikające z tego wyzwania i możliwości edukacyjne
- Zna główne zasady pracy lektora języka polskiego jako obcego dla g/Głuchych w różnych grupach wiekowych, a także wskazuje różnice między metodyką JPJO w pracy z uczniem cudzoziemskim a metodyką JPJO dla głuchych i umie zastosować tę wiedzę w procesie dydaktycznym
- Umie przygotować materiały dydaktyczne i zajęcia lektoratowe z języka polskiego adresowane do ucznia g/Głuchego
- Potrafi wskazać zasady organizacji kursów języka polskiego jako obcego dla głuchych w odniesieniu do programów, certyfikacji i kwalifikacji językowych lektora

Treści programowe dla zajęć:

- Sytuacja językowa g/Głuchych w Polsce i na świecie
- Psycholingwistyczne aspekty akwizycji języka g/Głuchych. Fosylizacja, półjęzyczność, bezjęzyczność
- Dwujęzyczność bimodalna i dwukulturowość g/Głuchych a ich sytuacja edukacyjna w Polsce
- Podstawowe zasady surdoglottodydaktyki (metody i strategie nauczania, sprawności językowe i kolejność ich nabywania) a problem certyfikacji

- Motywacja g/Głuchych do nauki języka polskiego
- Neurotypowy i zaburzony model rozwoju języka polskiego jako odziedziczonego u g/Głuchych posługujących się językiem pierwszym o odmiennej modalności
- Materiały do nauki języka polskiego dla g/Głuchych jako jedno z wyzwań dla lektora – surdoglottodydaktyki
- Uczenie dzieci a uczenie dorosłych – problemy z nabywaniem i uczeniem języka w różnych grupach wiekowych g/Głuchych
- Indywidualizacja procesu nauczania – możliwość czy konieczność? Proces edukacji językowej dorosłych /Głuchych

Nazwa zajęć: **Język polski w świecie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie konteksty obecności polszczyzny w świecie
- w ujęciu synchronicznym i diachronicznym, a także potrafi omówić je w sposób problemowy, dzięki czemu przygotowuje się do pracy lektora w grupie wielojęzycznej i wielokulturowej
- krytycznie oceniając informacje, rozumie i potrafi omówić i konteksty legislacyjne, edukacyjne, kulturowe i społeczne rozwoju oraz promocji polszczyzny w świecie
- zna narzędzia służące promocji języka polskiego i potrafi je zastosować w różnych sytuacjach komunikacyjnych
- zna i potrafi wskazać kompetencje i obszary działalności najważniejszych instytucji wspierających promocję języka polskiego w świecie, a także podejmować działania wspierające ich funkcjonowanie
- zna i rozumie znaczenie wprowadzenia systemu certyfikacji języka polskiego dla wzrostu prestiżu polszczyzny w świecie i potrafi wskazać funkcję certyfikacji dla procesu uczenia języka polskiego jako nie pierwszego

Treści programowe dla zajęć:

- Polszczyzna w Europie i na świecie – wybrane konteksty legislacyjne, społeczne oraz kulturowe (środowiska polonijne, wybitni Polacy, znaczenie polskiej literatury i nauki; translatoryka, recepcja, najważniejsze akty prawne, działania politycznojęzyczne).
- Podmioty wspierające podtrzymywanie znajomości języka polskiego poza Polską oraz zajmujące się promocją polszczyzny w świecie (rys historyczny, obszary działalności, kompetencje i osiągnięcia).
- Wybrane konteksty edukacyjne (nauczanie języka polskiego jako obcego, drugiego, ojczystego - kształcenie akademickie, szkolne, pozaszkolne; placówki oświatowe, lektoraty i polonistyki na wyższych uczelniach).
- Uwarunkowania towarzyszące pracy nauczyciela i lektora poza Polską.
- System certyfikacji języka polskiego jako obcego (historia, rozwój i znaczenie)

Nazwa zajęć: **Język polski w ujęciu porównawczym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi, odwołując się do poznanych kryteriów lingwistycznej klasyfikacji genetycznej i typologicznej, zreferować poglądy na temat języka polskiego wśród innych języków świata; zna i umie wskazać specyficzne cechy fonologiczne, morfologiczne i syntaktyczne polszczyzny ujawniające się w zestawieniu z wybranymi językami słowiańskimi, innymi językami indoeuropejskimi oraz z pozostałymi językami świata
- zna i rozumie, a także potrafi wyjaśnić rolę wiedzy o miejscu języka polskiego wśród języków świata w ujęciu genetycznym i typologicznym, jego cechach lingwistycznych w całokształcie wiedzy o języku, kulturze i komunikacji międzyludzkiej
- potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie komentować prace naukowe z zakresu klasyfikacji genetycznej i typologicznej języków świata z odwołaniami do języka polskiego, zna też i potrafi prawidłowo posługiwać się podstawowymi pojęciami i terminami z tak określonego zakresu badań językoznawczych
- potrafi przygotować prezentację ukazującą cechy lingwistyczne języka polskiego na tle innych języków świata jako języka słowiańskiego i języka fleksyjnego

Treści programowe dla zajęć:

- Genetyczna klasyfikacja języków świata. Języki indoeuropejskie i nieindoeuropejskie. Rodziny języków indoeuropejskich i ich geneza. Problem ligi językowej. Rodzina języków słowiańskich i jej wewnętrzny podział genetyczny. Miejsce polszczyzny w ujęciu genetycznym
- Typologiczna klasyfikacja języków świata - języki izolujące, języki analityczne, języki aglutynacyjne, języki fleksyjne, języki alternacyjne, języki polisintetyczne. Polszczyzna jako język fleksyjny
- Specyficzne cechy fonologiczne, morfologiczne i syntaktyczne polszczyzny ujawniające się w zestawieniu z wybranymi językami słowiańskimi (np. język rosyjski, czeski), innymi językami

indoeuropejskimi (np. język angielski, niemiecki) oraz z pozostałymi językami świata (np. język chiński, koreański)

- Przygotowanie prezentacji ukazującej cechy lingwistyczne języka polskiego jako języka słowiańskiego i języka fleksyjnego w zestawieniu z językami słowiańskimi, innymi językami indoeuropejskimi, pozostałymi językami świata

Nazwa zajęć: Komunikacja międzykulturowa i kultura polska w nauczaniu języka polskiego jako obcego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi, odwołując się do prac naukowych z zakresu komunikacji międzykulturowej, zdefiniować i stosować najważniejsze pojęcia związane z akulturacją i dialogiem międzykulturowym, a także wykorzystać tę wiedzę w komunikacji z przedstawicielami innych kultur
- zna i umie omówić najważniejsze metody kategoryzowania kultur w komunikacji międzykulturowej
- potrafi w oparciu o prace naukowe z zakresu komunikacji międzykulturowej, kanon lektur oraz własne doświadczenia i obserwacje, scharakteryzować polską kulturę narodową, popularną i polską kulturę akademicką
- zna i rozumie sposoby oceny kompetencji międzykulturowej, a także potrafi je wykorzystać podczas (organizowania) pracy w grupie
- zna i potrafi zreferować na podstawie materiałów dydaktycznych metody przekazywania wiedzy o kulturze podczas zajęć z języka polskiego jako obcego, umie też ocenić ich funkcjonalność w odniesieniu do określonego kontekstu kulturowego i na tej podstawie formułować argumenty w prowadzonych dyskusjach
- Przygotować projekt dydaktyczny, dotyczący prezentacji kultury polskiej na kursach języka polskiego jako obcego

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura: definicje i metafory
- Typy doświadczenia migracyjnego. Akulturacja
- Koncepcja wymiarów kultury według Geerta Hofstede i innych teoretyków komunikacji międzykulturowej
- Charakterystyka polskiej normy kulturowej
- Polska kultura akademicka
- Kompetencja międzykulturowa i jej kształtowanie
- Kultura polska w podręcznikach języka polskiego jako obcego
- Kultura popularna na zajęciach z języka polskiego jako obcego
- Sposoby doświadczania kultury na zajęciach z języka polskiego jako obcego. Przygotowanie projektu dydaktycznego

Nazwa zajęć: Metodyka uczenia (się) języka polskiego jako obcego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna istotę glottodydaktyki polonistycznej, jej subdyscypliny i główne osiągnięcia.
- zna i rozumie założenia metodyki uczenia (się) języka polskiego jako obcego, drugiego, języka pochodzenia i dostępne rozwiązania programowe.
- potrafi wykorzystywać metody, strategie i techniki nauczania języków obcych dostosowane do specyfiki polszczyzny jako języka fleksyjnego, z uwzględnieniem potrzeb grupy zróżnicowanej pod względem wiekowym, kulturowym, językowym.
- umie wykorzystać znajomość standardów i wymagań dla poszczególnych poziomów zaawansowania językowego.
- potrafi nawiązać dobry kontakt z grupą zróżnicowaną pod względem kulturowym, językowym i wiekowym.
- czyta ze zrozumieniem i samodzielnie komentuje prace nauk z zakresu glottodydaktyki polonistycznej, w tym metodyki uczenia (się) języka polskiego jako obcego/drugiego/odziedziczonego oraz prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami i terminami z tego zakresu.
- potrafi przygotować lekcję języka polskiego jako obcego zgodnie z procedurami.

Treści programowe dla zajęć:

- Glottodydaktyka polonistyczna i jej rozwijające się subdyscypliny
- Język polski jako obcy, drugi i odziedziczony – metody uczenia (się), techniki pracy na zajęciach z cudzoziemcami
- Uczenie (się) gramatyki a podejście komunikacyjne; gramatyka funkcjonalna; nauczanie gramatyki w systemie zintegrowanym (m.in. komponent gramatyczny i leksykalny)
- Uczenie (się) leksyki (w tym frazeologii), wymowy i pisowni
- Podejście lektora do błędu uczącego się

- Uczenie (się) słuchania, mówienia, czytania i pisanie
- Metody testowania postępów w uczeniu (się) języka polskiego jako obcego; system certyfikacji jpjo
- Rozwijanie językowych i ogólnych kompetencji uczącego się
- Komunikacja niewerbalna w uczeniu języka polskiego jako obcego
- Materiały dydaktyczne i archiwum lektorskie
- Zasady planowania toku dydaktycznego i sporządzania konspektu zajęć
- Rozwijanie warsztatu zawodowego lektora

Nazwa zajęć: Nauka o języku polskim w pracy lektora

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie, a także wykorzystuje w toku nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego usystematyzowaną znajomość systemu fonetycznego, fleksyjnego, słowotwórczego i składniowego języka polskiego
- potrafi wskazać i omówić problemy dotyczące polskiej wymowy i gramatyki języka polskiego
- potrafi samodzielnie przygotować ćwiczenia systematyzujące wiedzę na temat polskiej wymowy oraz poszczególnych podsystemów gramatyki języka polskiego
- czyta ze zrozumieniem opracowania teoretyczne dotyczące systemu fonetycznego, fleksyjnego, słowotwórczego i składniowego języka polskiego
- ma świadomość znaczenia własnej poprawności językowej i poprawności wymowy w procesie nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego

Treści programowe dla zajęć:

- Rozróżnienie między gramatyką naukową (analityczną) a dydaktyczną (pragmatyczną).
- System fonetyczny, fleksyjny, słowotwórczy, składniowy współczesnej polszczyzny w ujęciu dydaktycznym.
- Miejsca trudne w wymowie polskiej (w odniesieniu do językowo i kulturowo różnych grup cudzoziemców): wokoidy [i], [y], [e], [o], [u], [ɨ], tzw. samogłoski nosowe, kontoidy szumiące, syczące, ciszące, sonorne, wargowe, kontoid [x], geminaty spółgłoskowe, zbitki obstruentów, elizje głosek, koartytucja, kontur intonacyjny wypowiedzeń, akcent wyrazowy.
- Miejsca trudne polskiej gramatyki, m.in. rodzaj gramatyczny rzeczowników, zmiana formy dopełnienia z biernika na dopełniacz w przeczeniach, składnia liczebnika, tematy fleksyjne czasownika, aspekt dokonany a niedokonany, deminutywa, feminatywa.
- Projektowanie ćwiczeń służących kształtowaniu wymowy oraz kompetencji gramatycznej.

Nazwa zajęć: Nowe technologie w pracy lektora

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawowe pojęcia związane z nauczaniem zdalnym, zna też i potrafi wskazać najważniejsze tendencje rozwojowe w obszarze nauczania języków obcych z wykorzystaniem nowych technologii
- zna założenia metodyki zdalnego nauczania języków obcych i potrafi je wykorzystać w planowanych przez siebie zajęciach.
- zna interaktywne pomoce dydaktyczne wspierające nauczyciela i lektora i umie dokonać ich krytycznej oceny, by właściwie z nich korzystać w pracy z dziećmi i dorosłymi
- potrafi odpowiedzialnie dobrać materiały dydaktyczne wspierające nauczanie języka polskiego jako obcego (z uwzględnieniem kanału przekazu, poziomu językowego kursantów oraz specyfiki grupy docelowej)
- ma pogłębione umiejętności w zakresie samodzielnego i zespołowego tworzenia z wykorzystaniem TIK zróżnicowanych merytorycznie i angażujących materiałów dydaktycznych, które pozwalają kształtować różne kompetencje językowe i kulturowe w ramach lektoratów języka polskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe rozróżnienia terminologiczne związane z wykorzystaniem nowych technologii w nauczaniu (m.in. TIK, e-learning, mobile learning, blended learning, nauczanie hybrydowe, VR, gamifikacja, grywalizacja, LMS, platforma edukacyjna, platforma komunikacyjna, MOOC, SCORM)
- Najważniejsze koncepcje metodyczne wykorzystywane w projektowaniu nauczania zakładającego wykorzystanie nowych technologii (Action Mapping, Addie, CCAF, Design Thinking, cykl Kolba)
- Zasoby online wspierające nauczanie języka polskiego jako obcego (platformy, kursy MOOC, gry, aplikacje, e-publikacje, strony www)
- Warsztat lektora / nauczyciela: sposoby wykorzystania dostępnych zasobów w planowaniu procesu dydaktycznego
- Wybrane narzędzia do samodzielnego tworzenia kursów online lub angażujących, interaktywnych pomocy dydaktycznych.

Nazwa zajęć: Praktyki glottodydaktyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wnikliwie obserwować zajęcia lektoratowe z języka polskiego w różnych grupach wiekowych i na tej podstawie umie przygotować merytoryczną dokumentację (konspekt) z obserwowanych zajęć, w której przywołuje właściwą terminologię
- potrafi określić stosowane (także przez siebie) metody i formy pracy w ramach zajęć lektoratowych, a także dokonać waloryzacji procesu dydaktycznego
- umie przygotować plan kursu językowego, który uwzględnia charakterystykę grupy oraz zakładane przez lektora cele, zgodne z posiadaną wiedzą glottodydaktyczną
- potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu glottodydaktyki w celu diagnozowania i analizy sytuacji dydaktycznych, a także właściwie dobrać materiały i pomoce dydaktyczne ze względu na kształcenie określonych sprawności językowych
- doskonalą warsztat pracy lektora w zakresie planowania pracy, realizacji zajęć lektoratowych i ich ewaluacji, korzystając także z wartości wypracowanych w zespole
- jest gotów/gotowa do krytycznej (auto)oceny zajęć lektoratowych i formułowania wniosków pozwalających na doskonalenie własnego warsztatu lektora języka polskiego jako obcego

Treści programowe dla zajęć:

- Praktyczna nauka języka polskiego jako obcego – budowanie i doskonalenie warsztatu lektora języka polskiego
- Metody i formy pracy na lektoracie języka polskiego a cele zajęć, poziom językowy i typ grupy zajęciowej
- Planowanie kursu języka polskiego
- Własne materiały dydaktyczne – samodzielne projektowanie różnorodnych pomocy dydaktycznych i ich ewaluacja

Nazwa zajęć: Specyfika grupy a warsztat lektora

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe pojęcia z zakresu nauczania jpjo i potrafi na podstawie literatury przedmiotu wskazać i porównać różne sposoby definiowania podstawowych pojęć
- potrafi wskazać psycholingwistyczne aspekty akwizycji języka w perspektywie ogólnej i wybranych grup docelowych
- zna i rozumie różne sposoby definiowania wielojęzyczności, a także umie wskazać ich relację ze zjawiskiem interkomprehensji, zauważa konieczność uwzględnienia badań psycholingwistycznych i neurolingwistycznych w pełnym zdefiniowaniu omawianych pojęć
- zna i potrafi określić wpływ czynników biologicznych (płeć i wiek) na przyswajanie języka
- rozumie i potrafi samodzielnie zanalizować przykłady charakterystycznego transferu pozytywnego i negatywnego w zakresie wybranych jednolitych grup kursantów, a także uzasadnić je w pracy/ dyskusji zespołowej
- zna ESOKJ oraz standardy wymagań związanych z poziomowaniem kompetencji w perspektywie największych trudności wybranych grup kursantów
- rozumie i potrafi wskazać podstawowe zasady metodyki nauczania języka polskiego jako obcego w odniesieniu do optymalnych metod i technik dla wybranych grup kursantów
- zna różne materiały dydaktyczne do nauki języka polskiego jako obcego w tym profilowane ze względu na pochodzenie i predyspozycje kursantów oraz potrafi je krytycznie ocenić
- potrafi wskazać i omówić samodzielnie na wybranym przykładzie różnice między gramatyką akademicką a różnymi sposobami nauczania gramatyki obcokrajowców ze szczególnym uwzględnieniem Słowian
- zna i potrafi zweryfikować nie zrównoważony model przyswajania JPJO oraz zaburzony model rozwoju języka polskiego jako odziedziczonego na wybranych przykładach, a także ma świadomość społecznej wagi tego problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Nauczanie języka polskiego jako obcego i specyfika procesów glottodydaktycznych w perspektywie różnych grup docelowych
- Psycholingwistyczne aspekty akwizycji języka
- Wielojęzyczność, interkomprehensja a język polski jako drugi i odziedziczony w badaniach polskich i zagranicznych
- Transfer językowy w perspektywie rodzimej przestrzeni etnokułturowej – specyfika nauczania Słowian
- Wybrane problemy nauczania JPJO użytkowników języków europejskich
- Wybrane problemy nauczania JPJO użytkowników języków azjatyckich

- Podręczniki i materiały do nauczania języka polskiego jako obcego w perspektywie wybranych grup docelowych
- Niezrównoważony model przyswajania JPJO oraz zaburzony model rozwoju języka polskiego jako odziedziczonego

Nazwa zajęć: Teksty kultury w edukacji międzykulturowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna, rozróżnia i definiuje pojęcia: wielokulturowość, zróżnicowanie kulturowe, międzykulturowość, transkulturowość
- Rozumie potrzebę rozwijania swoich kompetencji międzykulturowych i potrafi je kształtować w oparciu o wiedzę z zakresu psychologii i pedagogiki
- Rozumie i docenia wartość sztuki w edukacji międzykulturowej
- Zna i stosuje kryteria doboru tekstów kultury do edukacji międzykulturowej
- Potrafi zaplanować i przeprowadzić działania edukacyjne w warunkach obcości kulturowej z wykorzystaniem tekstów kultury
- Stosuje założenia dydaktyki inkluzywnej w planowaniu i realizacji działań edukacyjnych

Treści programowe dla zajęć:

- Wyjaśnienie i wartościowanie kluczowych pojęć edukacji międzykulturowej: wielokulturowość – międzykulturowość – transkulturowość
- Nazywanie i hierarchizowanie kompetencji międzykulturowych nauczyciela
- Lektury wspólnotowe: mity i baśnie w edukacji międzykulturowej
- Wskazywanie miejsca i roli sztuki w edukacji międzykulturowej
- Analiza tekstów kultury (literatura, film, muzyka, teatr, sztuki wizualne) o tematyce migracyjnej, problemach dwujęzyczności i obcości kulturowej. Ocena przydatności w procesie edukacyjnym
- Konstruowanie tożsamości w warunkach obcości kulturowej na przykładzie literatury dla niedorosłego odbiorcy
- Przygotowanie, w oparciu o sztukę, elementów procesu dydaktycznego: projektów zajęć, projektów edukacyjnych o performatywnym znaczeniu dla uczestników ze środowisk wielokulturowych
- Rola edukacji inkluzywnej w środowiskach zróżnicowanych kulturowo
- Ocena skuteczności działań w przygotowanych rozwiązaniach. Problemy ewaluacji

Nazwa zajęć: Uczenie sprawności językowych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie znaczenie rozwijania sprawności w zakresie słuchania, mówienia, pisania i czytania w kontekście nabywania kompetencji językowych przez uczących się.
- Rozumie ideę kompetencji cząstkowej.
- Zna metody i techniki pracy służące rozwijaniu sprawności językowych uczących się.
- Umie pracować w grupie i dokonać wyboru materiałów dydaktycznych, przydatnych w zakresie rozwijania sprawności językowych.
- Potrafi odpowiedzialnie tworzyć własne materiały do oceny określonych aspektów biegłości językowej.
- Umie krytycznie ocenić dostępne materiały i samodzielnie, odpowiedzialnie tworzyć konspekt zajęć z języka polskiego jako obcego z uwzględnieniem potrzeby rozwijania poszczególnych sprawności językowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Podejście komunikacyjne i metodyka działania a ich implikacje dydaktyczne w zakresie uczenia i rozwijania sprawności językowych (w tym mediacji i interakcji)
- Metody tradycyjne i niekonwencjonalne a ich przydatność w uczeniu i rozwijaniu sprawności językowych
- Idea kompetencji cząstkowej i inne potrzeby uczącego się w zakresie sprawności językowych
- Uczenie (się) i rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu
- Uczenie (się) i rozwijanie sprawności mówienia
- Uczenie (się) i rozwijanie sprawności czytania ze zrozumieniem
- Uczenie (się) i rozwijanie sprawności pisania
- Metody testowania postępów w uczeniu (się) języka polskiego jako obcego w zakresie sprawności; sprawności w systemie certyfikacji języka polskiego jako obcego

Nazwa zajęć: Uczeń z doświadczeniem migracyjnym w polskim systemie oświaty

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna charakterystyki rozwoju mowy i modele kształcenia językowego (szczególnie w odniesieniu do osób z doświadczeniem migracji);
- zna i potrafi zastosować w praktyce dydaktycznej poznane zasady kształcenia językowego i indywidualizacji nauczania;
- umie na podstawie posiadanej wiedzy skonstruować autorskie materiały edukacyjne i zaplanować zajęcia z języka polskiego jako obcego kierowane do odbiorców w wieku szkolnym;
- posiada i potrafi odpowiednio usytuować zdobytą wiedzę w kręgu szerszych odniesień (kulturowych, psychologicznych, dydaktycznych);
- Umie pracować w grupie osób o podobnych zainteresowaniach, a także przyjmować rolę lidera lub współwykonawcy.

Treści programowe dla zajęć:

- Uczeń z doświadczeniem migracji w polskim systemie oświaty: historia i współczesność. Kontekst prawny kształcenia obcokrajowców w Polsce. Szanse i wyzwania.
- Tradycja szkolnictwa polskiego i polskojęzycznego za granicą: podstawy prawne, najważniejsze pojęcia, kluczowe momenty, dobre praktyki.
- Rozwiązania programowe stworzone z myślą o oświacie polskojęzycznej za granicą: podstawa programowa i ramy programowe, podręczniki i programy nauczania. Dobór podręczników do potrzeb i możliwości uczniów.
- Rozwiązania programowe dla uczniów obcokrajowców w systemie szkolnictwa w Polsce.
- Pojęcia: język pierwszy, język drugi oraz język obcy, bilingwizm, multilingwizm, semilingwizm oraz dyglosja a klasy wielokulturowe w polskich szkołach kształcących dzieci i młodzież.
- Rozwój mowy dziecka jedno- i wielojęzycznego.
- Wspieranie dwujęzyczności u dzieci i młodzieży. Baza pomysłów dydaktycznych.
- Różne modele kształcenia językowego osób z doświadczeniem migracji. Metody i techniki wspierające nauczanie języka polskiego jako obcego / drugiego u dzieci i młodzieży. Zasada indywidualizacji nauczania.
- Podręczniki i pomoce edukacyjne stworzone z myślą o nauczaniu języka polskiego jako obcego / drugiego dla dzieci i młodzieży oraz baza istniejących materiałów edukacyjnych stanowiących pomoc dydaktyczną dla nauczyciela polonisty.
- Egzamin certyfikacyjny z języka polskiego jako obcego dla dzieci i młodzieży: założenia, struktura, sposób przeprowadzania oraz oceniania. Przygotowywanie dzieci i młodzieży do certyfikacji.
- Programowanie zajęć z języka polskiego jako obcego dla uczniów w polskich szkołach; tworzenie konspektu, planowanie ewaluacji.